

L'ESTAT I LA RECERCA

A primers de març d'aquest any, el ministeri d'Educació i Ciència, a través de la seva direcció general de Política Científica, feia públic a Madrid un document de treball en el qual, per primera vegada, es presentava l'esborrany d'una llei per regular l'organització de l'Estat en matèria d'investigació científica i tècnica.

La iniciativa és important, i val a dir-ho, ha estat llargament esperada. La recerca científica, un dels afers d'Estat que ocupa un lloc prioritari en les preocupacions dels governs de la majoria de països del món, ha estat aquí tradicionalment un tema "aparcats" —com es diu ara— davant les "prioritats" que, segons els diferents governs de la UCD, s'han hagut d'assumir durant aquests llargs anys de la transició.

Fruit d'aquesta miopia política, idèntica fins ara, i a més per inèrcia, a la desenvolupada durant els anys del franquisme, és la feixuga herència amb la qual ens trobem en el moment d'abordar una llei d'Estat per a la recerca. Emilio Muñoz Ruiz, vice-president del Consejo Superior de Investigaciones Científicas, en unes ponències presentades fa uns mesos a Madrid en un *Encuentro Europeo sobre Política Científica i Tecnològica*, ens recordava (un cop més) les dades de la situació: L'Estat espanyol gasta de 7 a 8\$ EUA en despeses per a investigació i desenvolupament per habitant i any. Aquest índex és avui a Portugal de l'ordre dels 20\$ EUA, a Irlanda de més de 22\$ EUA i a Itàlia al voltant dels 29\$ EUA. Pel que fa als recursos humans, un cens recent (1980) de la direcció general de Política Científica donava com a resultat que, per cada 10.000 habitants, aquí existien 4 investigadors. A Itàlia, l'any 1975, ja es disposava de 6,2 investigadors per cada 10.000 habitants, i Irlanda en presentava 8 pel mateix nombre d'habitants.

Si aquesta és la deficient infraestructura de què disposem, la multiplicació i la descoordinació d'organismes amb competències sobre l'execució i finançament de la recerca és encara més greu. I és aquí on, en primer lloc, vol intervenir el projecte de llei sobre la recerca al qual hem al·ludit. En aquest sentit es fa la proposta de creació d'una **secretaria d'Estat** per a la investigació Científica i Tècnica, com a organisme de coordinació de la recerca que tingui el control pressupostari de les institucions del govern central que realitzen investigació i desenvolupament tecnològic. D'altra banda, la creació d'una comissió nacional d'Investigació Científica i Tècnica (CONAYCIT) asseguraria la preparació de la política científica i tècnica del govern i la seva realització. No podem entrar ara en una anàlisi més detallada de l'avantprojecte de llei. Volem cridar l'atenció sobre aquesta notícia que haurem d'analitzar i valorar ben aviat.

El que no podem deixar de recordar és que, segons l'Estatut de Catalunya, la Generalitat té competències **exclusives** en investigació i ha iniciat el desenvolupament d'una política científica pròpia a través de la **CIRIT**. No hi ha dubte que el futur debat sobre aquest projecte de llei d'Estat de la recerca constituirà un text decisiu per determinar el grau de voluntat política per construir l'Estat de les autonomies.